

24/9/53 א

DOC 4239

ירושלים, ד' באב תשי"ג
16 ביולי 1953
586/53

שר החוץ

Handwritten notes and signatures, including "מאזן" and "מאזן 2" with a diagonal line through them.

אל: המנכ"ל
מבר
חקר
השגרירות, לונדון

מאת: שר החוץ

איני יודע אם שמחם לב לפיסקה הזאת בכתבה מקהיר
ל"טיימס" מ-27 ביוני הדנה באפשרות חידוש השיחות בין אנגליה
ומצרים בשאלה אזור תעלת סואץ:

"Egypt would find it difficult to sign an obligation that would automatically involve her in war, in circumstances that cannot be foreseen. It is a fact, however, that she has undertaken to come to the assistance of other members of the Arab League in the event of their being attacked, and possibly she could subscribe to a formula under which a threat to the security of the Arab States would entitle them and their friends to access to the canal zone base. The "friends" would, of course, include Britain, in her capacity as an ally of Iraq and Jordan..."

השיקול המחרמז כאן מלבב ביותר. פירושו, כי
ההתחייבות מצרים לחוש להגנת יתר ארצות החבר הערבי במקרה
שתתקפנה - ואין צורך לפרש ע"י מי - מהוה נכס יקר-ערך
בשביל המדיניות הבריטית, ומחוך כך בשביל תכניות ההגנה
המערבית במזרח התיכון, יען אך ורק מחוך הפעלת ההתחייבות
הזאת, או לפחות מחוך הסתייעות בה, אפשר להביא את מצרים
לידי מתן דריסת רגל לאנגליה באזור התעלה. הוזה אומר,
לפי מישנה זו, גם אילו לא הייתה קיימת איבת מדינות ערב
לישראל, הייתה אנגליה מעוניינת להמציאה. אמנם זוהי סקנה
עיונית, אבל גם למעשה פירוש הדברים הוא כי לפי שיקול
זה כדאי לאנגליה ליצור או לקיים מצב שבו תוכל מצרים
למעון - אם תהיה מעוניינת, מאיזו טבה שהיא, להניח לצבא
בריטי לגשת לתעלה ותבקש לעצמה פתחון-פה לכך - כי
נשקפת סכנה התקפה לאחת הארצות הערביות אשר אנגליה
קשורה אתן בברית צבאית.

אכן כל הבניין המתוכם הזה ודאי אינו אלא
מהרהורי לבם של אנגלים מסריימים, ואין כל דאיה כי קו
מחשבתם עשוי להתקבל על דעת המצרים.

Handwritten signature or initials.

העתק: לראש הממשלה